

מ"ת (באר-שבע) 44122-10-12 - אילן פרש נ' מדינת ישראל

מ"ת (באר-שבע) 44122-10-12 - אילן פרש נ' מדינת ישראל מהഴי באר-שבע
מ"ת (באר-שבע) 44122-10-12
בע"ח (באר-שבע) 45182-11-12
אילן פרש (עציר)
עו"ב"כ עו"ד ליאור חיימוביץ'

נ ג ד

מדינת ישראל
עו"ב"כ עו"ד אילת קדוש
בית המשפט מהഴי בבאר-שבע
[06.03.2013]
כב' השופט נסר ابو טהה
החלטה

1. בפני עתירה לגילוי ראייה חסיה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות, במסגרת עותר המבקש להורות על הסרת החיסין ביחס למועד מסירת המידע וכן את זהות האדם אשר מסר את הידיעה נשוא תעוזת החיסין, ולהילופין, ככל שבית-המשפט יתרשם, כי חשיפת זהות האדם שמסר את המידע עלולה לסכן את ביטחונו, להתריר את חוקרתו מאחריו פרגונד.

2. ביום 25.10.2012, הוגש נגד העותר כתב אישום בגין ביצוע עבירה שוד בנסיבות חמירות - עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, שעוניינו, כי בתאריך 21.10.2012 בשעה 17:30, נטען, כי העותר נכנס אל בית י.פ. ילידת 1939, ובן זוגה מ.ר. יליד 1940 (להלן: "המתלוננת והמתלונן") ברחוב הקנאים 2/1 בבאר-שבע (להלן: "הבית"), עת שדلت ה电影院 היהת פתוחה, כיון שהמתלוננו לאנשים שהיו צריים להגעה. בזמן שהמתלוננת עמדה בסלון והמתלונן היה בחדר השירותים, העותר נטל תיק שהוא מונח על הכסא. המתלוננת התחללה לצעוק "גנב, גנב". העותר התקרוב אל המתלוננת, חבט באגרופו בבטנה ובידו השנייה חנק את צווארها בחזקה, עד אשר המתלוננת חשה סחרחותה, התקשתה לנשום וגופה רעד. בשלב זה עזב העותר את המתלוננת וברוח מהבית כשהוא נושא עמו את התיק. המתלוננת החלה לדחוף אחרי העותר והמתלונן הctrף אליה למרדף. העותר נמלט לתוך בניין מגוריים ברחוב הקנאים 14, טיפס במדגרות ועלה לקומת השניה, שם החביא את התיק בארון חשמל. נטען, כי כשירד העותר מהבנייה, הצליח המתלונן לתפוס אותו, אחיז בו ושאל אותו "היכן התיק?" העותר אמר למATALON היכן החביא את התיק. המתלונן ביקש מא.ז. (עו"ת 4 לכתב האישום), שהוא באוטה עת במקומם, לאחיז עותר על מנת שלא יברח, ובזמן זה הצליח על לבניין על מנת לחפש אחר התיק. נטען, כי המתלונן מצא את התיק בארון החשמל. במקביל, העותר הצליח לשחרר מאחיזתו של א.ז. לאחר שדחף אותו עם ידיו בחזהו, ונמלט מהמקום.

3. בתאריך 07.11.2012, הנפיק השר לביטחון פנים, תעודה חיסיון, מתוקף סמכותו לפי סעיף 47 לפקודת הראיות, לפיו כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלוות את זהות האדם אשר מסר למשטרת את המידע המתוועד בדו"ח ידיעה מס' 079-0439-12 (להלן: "הידיעה"), לרבות מועד מסירת המידע, הימם חסויים. החיסיון נומך בכך שגילוי המידע עלול לשכן שלוםם של בני אדם וכן פגעה בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה.
4. לשיטת ב"כ העותר, עיוון בתוכן הידיעה שנמסרה לידי מלמד, כי קיימת סבירות שהמקור נכח בזירת העבירה, וזאת הואיל והמקור ידע לכך בדרכיו פרטיים שרק מי שנכח במקום יכול היה לדעת אותם. על כן, לשיטת הסוגור, קיימת סבירות, כי המקור הוא בעצמו מבצע העבירה, ובהעדר証קירותו על ידי ההגנה, תיפגע זכותו של העותר להוכיח שאדם אחר ביצע את העבירה. עוד Natürlich, כי המתלוננים לא זיהו את העותר כמי שביצע את העבירה. עוד Natürlich, כי העותר חושד, כי המקור המודיעני הינו אחד מудוי התביעה המפורטים בכתב האישום, ובפרט ע"ת 4, ע"ת 5, או ע"ת 7, וגם התשובה בחיבור, אז אין שום עילה לבחסות אותו ועדותתו תהא בעלת פוטנציאל רב להגנת העותר.
5. באת-כוח המשيبة מנגד, עותרת לדחות את העטירה, הואיל ולשיטה אין בחשיפת זהות המקור או מועד מסירת המידע, כדי לסייע בהגנת העותר, ואת הואיל ותוכן הידיעה נמסר להגנה ועיוון בתוכן אינן בו כדי להצביע על חשוד פוטנציאלי אחר, אלא התוכן של הידיעה שנמסרה להגנה, מתישב עם העדויות הגלויות בחומר החקירה. עוד Natürlich, כי הנימוקים שהיו בבסיס מתן החיסיון, עומדים בעינם.
6. מطبع הדברים בהליך מסווג זה, חלק מהדין התקיים במעמד צד אחד בלבד במשפט קמ"ן תחנת משטרת בארכוב, פקד שלמי דרומי, אשר הציג בפניי את מלאו הידיעה החסוייה נשוא העטירה, וכן את הפרטים הרלוונטיים לשאלות שעורר העותר בטיעוני. הדיון תועד בפרוטוקול ידני שסומן "מ1".

7. מערכ הראיות הלאכזיריות שעומד לחובת העותר להוכיחת העבירה המียวחת לו בכתב האישום, ניצב על הودעת המתלוונת המתארת את מהלך השוד והאלימות בה השתמש העותר כלפייה. בנוספ, הודעת המתלוון אשר רדף אחרי העותר ותפס אותו, ולאחר מכן אמר לו היכן החביא את התקיק ואכן התקיק נמצא במקום שצין העותר. בנוספ, הודעת שני עברי אורה - ע"ת 4 (בהתודעה מיום 22.10.2012, עמ' 1 שורה 2: "שמעתי צעקות של אישה "גנב גנב" יצאתי מהבית ראייתי את השכנה שלי צעקת "הרביבו לי שדדו אותי גנבו לי את התקיק". שאלתי אותה מי? והוא אמרה לי בחור שהשוו חולצה לבנה הצבעה לשם לכיוון רחוב הנקאים... אני באוטו רגע הסתכלתי להיכן הצבעה לי וראיתי במרחף של לא יותר מ-10 מטר בחור שלובש חולצה לבנה ברוחת... רצתי ראיית בקומה השנייה מישחו עם חולצה לבנה ושם ראיית בחור מתכווף עם חולצה על הראש שהוא מסתיר את הפנים שלו אני פחדתי וירדתי למיטה וחיכיתי בכניסה של הבניין שהבחור הזה לא יצא... הגעה (המתלוונת) ואני אמרתי לה שהשודד נמצא למעלה... שוב ראיית בחור הזה ששהיה עם החולצה על הפנים שהוא בעלי החולצה על הפנים מיד זיהיתי זהה אילן פרש שגר בשכונה שלי (העותר)... אני ראיית את אילן לוקח את הוילון שהוא לו ביד שהוריד אותו מהחלון של הקומה והתחליל לנגב תיק קטן כזה של איש ואחרי הניגוב הכנסים אותו לארון של החשמל בקומה השנייה. באותו רגע הגיע בעלה של (המתלוונת) ואני אמרתי לו שהגנב נמצא בקומה השנייה למעלה... הוא נכנס לכינסה ואז בדיק אילן (העותר) יצא מהכינסה של הבניין שהחולצה הלבנה הייתה לו על הכתף שלו. בעלה של המתלוונת תפס אותו בידיים שלו וצעק "אייפה התקיק?", ואילן פרש (העותר) אמר לו שהתקיק נמצא בקומה השנייה בארון החשמל ואז בעלה של המתלוונת אמר לי "תחזיק אותו" והוא נכנס לכינסה ועלה למעלה באותו זמן אילן פרש (העותר) דחף אותו עם הידיים שלו על החזה וברוח מהמקום ואמר לי "תיזהר לא להגיד את השם שלי". בעלה של המתלוונת ירד עם התקיק ושאל אותו "אייפה הבחור?" הכוונה לאילן (העותר) ואני אמרתי לו שהוא ברוחת".)
- בנוספ קיימת הודעת י.ב. - ע"ת 7 בכתב האישום, שמתאר תיאור דומה לאיורים שתיאר ע"ת 4. י הציון, כי שני עדים אלה מכירים את העותר וחיו אותו בבירור כמו שברח ונטא על ידי המתלוון בכניסה לבניין. יודגש, כי על אף שהועותר לא זזה במסדר זיהוי תമונות על ידי המתלוונים, זיהויו כשודד באירוע נשוא כתוב האישום, מבוסס על יתר העדים (ע"ת 4, ע"ת 7), וכן העובדה, כי העותר הוא זה שנטא על ידי המתלוון וזהה על ידי שני העדים בתור העותר, המוכר להם טרם האירוע משכונות מגורייהם. עוד יציון, כי המתלוון בוחנת המשטרה, זיהה את ע"ת 4 כמו שלבקשו אחוז בעותר במדרונות הבניין עד שהמתלוון עלה לוודא שכן השודד החביא את התקיק בארון החשמל. תיאור זה נתמך גם בהודעתו של ע"ת 7.
8. עתירה לגילוי ראייה עוסקת מטבעה באינטראסים נוגדים. מן הצד האחד האינטראס הציבורי המגלה בתוכו את הצורך בשימירה על חייו וביטחונו של המקור המודיעני וכן שמירת חסינום של מקורות מודיעיניים מתרוק להמשיך בשיתופ הפעולה עםם, ככל שאלה תורמים להגנת הציבור. מן הצד האחר של המתレス, עומדת זכותו של עותר לניהול משפט הוגן. בין שני האינטראסים, כבר נקבע מקדמה דנא, כי זכות הנאשם לניהול הליך הוגן, גוברת על האינטראס הציבורי, ככל שבית המשפט משתכנע שהראייה החסוכה אינה חיונית להגנת הנאשם ואף אם צפואה פגעה כלשהי מחשיפת הראייה (ראה בע"פ 4765/98, אבו סודה נ' מדינת ישראל). עוד נקבע, כי גם אם מתרשם בית המשפט, כי הראייה אינה חיונית ממש, אולם עדין היא נשאת חשיבות מסוימת להגנת הנאשם, אף אם בעלת ערך שלו, אז יבוצעஇזין בין מידת התועלת הצפואה להגנת הנאשם לבין מידת הפגיעה באינטראס הציבורי (ראה בש"פ 155/08).
9. על רקע המבחןם שהותם בפסיכה, ולאחר שהקשบท לטייעוני ב"כ הצדדים, וכן לטיעונים במעמד אחד, וכן עיינתי באסמכתאות הרלוונטיות, ושמתי נגד עניין את נימוקי העתירה אל מול מצצת הראיות הלאכזריות העומדות לחובת העותר, הגעתו לכל מסקנה, כי דיון העתירה להידחות, הוואיל ולא מצאת, ولو פוטנציאלי, בחשיפת זהות מוסר הדיעה ומועד מסירתה, כדי לסייע להגנתו של העותר, שכן חומר הראיות שתמציתו מפורט לעיל, לא מבסס, וכן פוטנציאלי מזרע, למעורבותו של מי מעדי התביעה או חשוד אחר במעשה השוד המียวחת לעותר.
10. המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.
11. ב"כ המשיבה מזמנת לשכתי לקבלת החומר שנמסר לעיוני חרזה.
12. הפרוטוקול הידני שסומן "מ1" ישמר במעטפה סודית בכספי בית המשפט.
- ניתנה היום, כ"ד אדר תשע"ג, 06 מרץ 2013, בהעדר הצדדים.